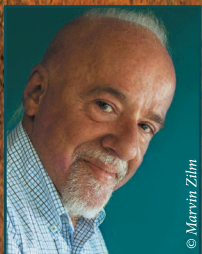

ПАУЛО КОЕЛЬЙО

Брида

© Marvin Zlin

Ім'я Пауло Коельйо відоме в усьому світі. Незмінний успіх його творів серед різноманітних категорій читачів вражає. Книги Коельйо перекладені 80 мовами, на цей час продано понад 175 млн примірників. Кожний роман Коельйо стає справжньою подією в літературному світі.

— А як я зможу довідатися, де моя Інша Частина?
— Треба не боятися ризику. Нараяти себе на небезпеку невдач, розчарувань, зневіри, але не припиняти шукати Любов.

Брида, молода ірландка, цікавиться різними напрямками магії, але шукає нові джерела знань. Пошуки приводять її до наймудріших людей. Вона зустрічає мудреця, який проживає в лісі і прищеплює їй віру в доброту навколишнього світу, а також жінку, яка вчить її танцювати під музику Всесвіту. Поки Брида шукає свою долю, вона також намагається знайти рівновагу між своїми стосунками й бажанням стати відьмою.

Нова історія про кохання, пристрасть, таємниці і духовність від неперевершеного майстра.

www.trade.bookclub.ua
www.bookclub.ua

ISBN 978-966-14-9596-7

9 789661 495967

Брида

ПАУЛО КОЕЛЬЙО

ПАУЛО КОЕЛЬЙО

Брида

КРИС
ОМЕЖНОГО
ДОЗВІЛЛЯ

Брига

ПАУЛО КОЕЛЬЮ

Брига

ПАУЛО
КОЕЛЬЙО

ХАРКІВ КЛУБ
2015 СІМЕЙНОГО
ДОЗВІЛЛЯ

УДК 821.134.3
ББК 84.7БРА
К76

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Друкується з дозволу
Sant Jordi Asociados Agencia Literaria S. L. U.,
Барселона, Іспанія
www.santjordi-asociados.com
All rights reserved
<http://paulocoelhoblog.com>

Перекладено за виданням:
Coelho P. Brida : Romance / Paulo Coelho. — Rio de Janeiro :
Sextante, 2013. — 224 p.

Переклад з португальської *Віктора Шовкуна*

Колажі *Н. Переходенко*

ISBN 978-966-14-9596-7 (укр.)
ISBN 978-85-7542-935-8 (англ.)

- © Paulo Coelho, 1990
- © DepositPhotos.com/ NinaMaly-
na, обкладинка, 2015
- © Nemigo Ltd, видання україн-
ською мовою, 2015
- © Книжковий Клуб «Клуб Сі-
мейного Дозвілля», переклад
та художнє оформлення, 2015

Хлопець на ім'я Сантьяго («Алхімік») входить до обраної когорти славетних персонажів, таких як Кандид та Піноккіо, завдяки своїй спроможності зробити нас учасниками своїх виняткових пригод.

Пол Зиндел, лауреат Пулицерівської премії, США

Дивовижна історія Сантьяго («Алхімік»), пастуха, який хоче пізнати світ, зворушлива сама по собі — а крім того, вона набуває додаткової значущості через ту науку, яку здобуває Сантьяго під час своєї подорожі. Це книжка для людей будь-якого віку.

«Паблішерс віклі», США

«Алхімік» — книжка незрівнянної краси, справжнє чудо натхнення, вона глибоко й потужно демонструє нам амальгаму духовного пошуку та екзистенційних конфліктів.

Мелколм Бойд, «Модерн метьюриті мезезин», США

Це паломництво («Щоденник мага») перетворюється на дивовижно цікаву історію.

«Лібрері джорнел», США

Мені рідко траплялися історії такої концентрованої сили та простоти, як «Алхімік». Вона проводить читача крізь час... чудова оповідь із персональним посланням до кожного читача.

*Джозеф Джирзоне, США
(автор книги «Джошуа»)*

Пауло Коельйо переконує нас іти за своїми мріями, наділяючи нас спроможністю бачити світ власними очима.

*Лін Ендрус, США
(автор серії «Жінка-лікар»)*

(Пауло) Коельйо — чи не найбільше відкриття сучасної бразильської літератури, а надто після публікації «Алхіміка».

Марґа Фонт, журнал «Інтеграл», Іспанія

Далекий від наших уявлень про таємничого й загадкового гуру, цей сьогоднішній маг... показує нам, яким має бути освячення в наші дні.

Педро Палао Понс, журнал «Карма 7», Іспанія

(«Брида») — це книга нашого сьогодні, великий репортаж про життя, написаний із такою вправністю, що, навіть будучи складною, вона здається цілком прозорою і розуміється без зусиль, наділяючи нас почуттям радісного збудження тієї миті, коли магія звертається до нас усіма мовами, зрозумілими для людського серця.

Аларкон Беніто, журнал «Мас Алья», Іспанія

Нарешті ми маємо книгу («Алхімік»), що весело й просто розповідає про знання, про які раніше розповідалося в такий загадковий і такий занудний спосіб.

Давид Лючин, журнал «Айнблік», Німеччина

Історія про пошуки таємного скарбу («Алхімік») перетворюється на притчу про найглибші виміри людського існування. Сантьяго — універсальний герой.

Сарка Гравова, «Літерарні Новіни», Чехія

Пауло Коельйо обережно проводить нас поміж епізодами своєї духовної одиссеї («Щоденник мага»), і, коли ми цілком підпадаємо під чари поетичного містицизму цієї книжки, він проникає в нашу свідомість і зтягує нас у саму глибину духовних процесів своєї творчості.

Катрин Дил, журнал «Тіло, розум і дух», США

«Алхімік» — це синтез універсального знання, яке ми можемо застосувати в тяжких випробуваннях свого життя.

*Спенсер Джонсон
(автор книжки «Маленький керівник»)*

Незабутня історія про найцікавіше в житті кожної людини: про подорож із метою виконати свою місію. Я рекомендую «Алхіміка» для кожної людини, яка прагне реалізувати свої мрії.

*Ентоні Робінс
(автор книжки «Розбуди в собі велетня»)*

Один із найпопулярніших письменників Латинської Америки, і неважко зрозуміти чому; його твори насичені енергією, і він має великий багаж духовності, якою щедро ділиться з читачем. Образ, у якому він сам перетворюється на синю кулю («Щоденник мага»), надовго залишиться в моїй пам'яті.

Девід Крамер, «Чоловічий журнал», США

Сповнена глибокого натхнення розповідь («Алхімік») про паломництво, яке ми повинні здійснити у своєму житті.

*Скот Пек,
автор книжки «Дорога, якою мандрують рідко», США*

(«Алхімік») — це синтез історії, яка розповідається в усіх творах світової літератури: людина шукає десь далеко те, що має поруч. Це приваблива й наповнена символікою історія, символікою, що перетворює цю книжку на справжнє відкриття в бразильській літературі.

Хосе Моліна, журнал «Мучо мас», Іспанія

У нашу тривожну добу, коли Володіння робить усе, щоб панувати над Буттям, ми не зможемо знайти собі кращої компанії, аніж він (Пауло Коельйо).

Віктор Менданья, газета «Коррейо да Манья», Португалія

О Маріє, зачата без гріха,
молися за нас,
тих, котрі звертаються до тебе.
Амінь.

*Присвячую цю книжку:
Н. Д. Л., творцеві чудес,
Кристині, що була таким чудом,
і Бриді*

Або яка жінка, що має десять драхм, коли згубить драхму одну, не засвічує світла і не мете хати, і не шукає уважно, аж поки не знайде?

А знайшовши, кличе приятельок та сусідок і каже: Радійте зо мною, бо знайшла я загублену драхму!

Євангелія від Луки, 15:8—9

Застереження

У книжці «Щоденник мага» я замінив дві практики RAM¹ на вправи на сприйняття, які вивчив тоді, коли керував театром. Хоч результати були такими самими, мій Наставник суворо мені дорікнув. «Навіть якщо існують швидші або легші засоби, від Традиції не слід відмовлятися ніколи», — сказав він.

Тому ті кілька ритуалів, що описані в «Бриді», нічим не відрізняються від ритуалів, які практикувалися протягом століть Традицією Місяця, особливою традицією, що вимагає великого досвіду й практики. Виконувати такі ритуали, не маючи перед собою певної мети, небезпечно, не потрібно й не рекомендується, бо це може завдати шкоди Духовному Пошуку.

Пауло Коельйо

¹ RAM (Regnus Agnus Mundi) — католицький орден, заснований 1492 р. для вивчення символічної мови усних традицій, членом якого нібито був Коельйо (так він сам стверджує у своїй книжці «Паломництво», друга назва «Щоденник мага»). (Тут і далі прим. перекл.)

Пролог

Не один вечір ми просиділи в одній із кав'ярень у Лурді. Я, паломник, який вирушив на прощу до священного міста Рим і мусив іти ще багато днів у пошуках свого Дару. І вона, Брида О'Ферн, яка допомогла мені пройти частину моєї дороги.

В один із тих вечорів я вирішив запитати в неї, чи була вона схвильована, коли увійшла до одного абатства у формі зірки, що лежить на дорозі, якою ідуть утаємничені, коли перетинають Піренеї.

— Я ніколи там не була, — відповіла вона.

Я здивувався. Адже вона вже володіла Даром.

— Усі дороги ведуть до Рима, — сказала Брида, застосувавши давнє прислів'я, щоб сказати мені, що Дар у своїй душі можна розбудити де завгодно. — Я пройшла свою дорогу до Рима в Ірландії.

Під час наших наступних зустрічей вона розповіла мені історію свого пошуку. Коли вона закінчила свою розповідь, я запитав, чи можна мені записати все те, що я від неї почув.

Спершу вона погодилася. Але потім щоразу, коли ми зустрічалися, вона висувала якесь заперечення. То просила замінити прізвища й імена причетних осіб, то запи-

тувала, які люди читатимуть те, що я напишу, та як вони реагуватимуть на прочитане.

— Звідки мені знати, — відповів я. — Але думаю, ти створюєш проблему не через це.

— Ти маєш рацію, — сказала вона. — Проблема в тому, що це дуже особистий досвід. Я не певна, що він буде комусь корисним.

Це ризик, на який ми тепер ідемо обоє, Бридо. В одному з анонімних текстів Традиції говориться, що люди поділяються на дві категорії: одні будують, інші вирощують. Будівничі можуть згаяти довгі роки, виконуючи своє завдання, але рано чи пізно вони завершують свою справу. Після цього зупиняються й залишаються між своїми чотирма стінами. Життя втрачає для них сенс, коли вони закінчують будівництво.

Але існують ті, хто не буде, а вирощує. Цим людям часто доводиться потерпати від негоди, від посухи, й відпочивають вони рідко. Але, на відміну від будівлі, сад ніколи не перестає зростати. І хоч він вимагає дуже великої уваги від садівника, також перетворює його життя на грандіозну й цікаву пригоду.

Садівники добре знають одне одного, бо їм відомо, що в історії кожної рослини віддзеркалюється розвиток усієї землі.

Ірландія. Серпень 1982 — березень 1984 року

Літо й осінь

-Я хочу навчитися магії, — сказала дівчина. Маг подивився на неї. Вилиняли джинси, блузка й зухвалий вираз, який має звичай напускати на себе чи не кожна сором'язлива людина. «Я, мабуть, удвічі за неї старший», — подумав він. Та, незважаючи на це, він знав: перед ним стоїть його Інша Частина.

— Мене звати Брида, — провадила дівчина. — Пробачте, що відразу не відрекомендувалася. Я дуже довго чекала цієї миті й хвилююся набагато більше, ніж думала.

— А навіщо тобі магія? — запитав він.

— Щоб знайти відповіді на кілька запитань, які поставило переді мною життя. Щоб пізнати таємні сили. І щоб навчитися подорожувати в минуле та майбутнє.

Вона не перша прийшла до нього в ліс із таким проханням. Колись він був дуже відомим і шанованим Наставником Традиції. Він був узяв кількох учнів і вірив у те, що світ зміниться, якщо він змінюватиме тих, хто до нього приходив. Але потім він припустився помилки. А Наставникам Традиції помилятися не дозволено.

— А тобі не здається, що ти надто молода?

— Мені двадцять один рік, — сказала Брида. — Якби я захотіла навчитися балетних танців, мені сказали б, що я вже надто стара.

Маг подав знак, щоб вона йшла за ним. Обоє мовчки пішли у гліб лісу. «Вона гарна, — думав він, дивлячись, як швидко ковзають по землі тіні від дерев, бо сонце було вже близько до обрію. — Але я вдвічі старший за неї». А це означало, що, мабуть, йому доведеться страждати.

Бриду дратувала мовчанка чоловіка, який ішов поруч із нею; він навіть не захотів якось відповісти на її останню репліку. Земля в лісі була волога, вкрита опалим листям; вона теж помітила, як ковзають по ній тіні та як насувається ніч. Незабаром споночіє, а ліхтаря в них немає.

«Я повинна довіряти йому, — підбадьорювала вона себе. — Якщо я вірю, що він може навчити мене магії, то я повинна також довіритися йому, коли він веде мене в ліс».

Вони йшли і йшли. Здавалося, він не обирає напрямку, звертає то праворуч, то ліворуч, хоч ніщо не перешкождало йому йти прямо. Вони вже описали кілька кіл, пройшовши три чи чотири рази через одне місце.

«Може, він випробує мене». Вона була сповнена рішучості довести свою пригоду до кінця й хотіла показати йому: усе, що з нею відбувається, навіть ходіння по колу, вона сприймає як щось цілком нормальне.

Вона приїхала сюди здалеку й дуже довго чекала цієї зустрічі. Дублін був за півтораста кілометрів звідси, до цього села ходили дуже незручні автобуси, причому не за певним розкладом, а коли їм заманеться. Їй довелося прокинутись дуже рано, їхати протягом трьох годин, потім вона довго розпитувала про нього в селі, намагаючись пояснити людям, чого їй треба від такого дивного чоловіка. Зрештою їй таки розповіли, в якому місці лісу він має звичай перебувати вдень, але спершу визнали за потрібне застерегти її, що він уже намагався звабити дівчину з їхнього села.

«Він чоловік цікавий», — подумала вона. Їхня стежка тепер ішла вгору, і їй дуже хотілося, щоб сонце не ховалося за обрій ще протягом якогось часу. Вона боялася послизнутися на вологому листі, яке встеляло землю.

— То навіть все-таки тобі потрібна магія?

Брида зраділа, що він урвав мовчанку, й повторила йому ту саму відповідь, яку вже давала.

Але він нею не задовольнився.

— Мабуть, ти хочеш навчитися магії тому, що вона таємнича й загадкова. Бо дає відповіді на запитання, яких багатьом людям не щастить знайти протягом усього свого життя. Але насамперед тому, що вона допомагає повернутися в романтичне минуле.

Брида не відповіла нічого. Вона не знала, що сказати. Їй хотілося, щоб він повернувся до своєї звичної мов-

чанки, бо боялася дати відповідь, яка Магові не сподобається.

Перетнувши весь ліс, вони нарешті піднялися на гору. Земля тут була скеляста, без рослинності, але не слизька, і Брида йшла за Магом без труднощів.

Він сів на самій вершині й попросив, щоб Брида сіла також.

— До мене приходили й інші люди, — сказав Маг. — Вони теж просили, щоб я навчив їх магії. Але я вже навчив людей усього, чого мав їх навчити, я вже повернув людству те, що воно мені дало. Сьогодні я хочу залишатися сам-один, блукати серед гір, доглядати рослини й спілкуватися з Богом.

— Неправда, — відповіла йому дівчина.

— Що неправда? — здивовано запитав він.

— Можливо, ви справді хочете спілкуватися з Богом. Але неправда, що ви хочете залишатися сам-один.

Брида пожалкувала за свої слова. Вона промовила їх, підкорившись раптовому пориву, а тепер уже було пізно виправляти свою помилку. Можливо, й справді існують люди, яким подобається жити на самоті. Можливо, жінки більше потребують чоловіків, аніж чоловіки жінок.

Проте Маг не здався їй розгніваним, коли знову заговорив:

— Я хочу поставити тобі одне запитання, — сказав він. — Ти повинна відповісти на нього правдиво й щиро. Якщо

скажеш правду, я навчу тебе того, чого ти просиш. Якщо збрешеш, то ніколи не повертайся до цього лісу.

Брида зітхнула з полегкістю. Вона не боялася запитань. І брехати їй не було потреби. Їй здавалося, будь-який Учитель, приймаючи учня, міг зажадати від нього чогось набагато складнішого.

Він сів перед нею. Його очі блищали.

— Припустімо, я почав навчати тебе, чого сам навчився, — сказав він, не відриваючи погляду від її очей. — Почав показувати тобі паралельні світи, які нас оточують, янголів, мудрість природи, містерії Традиції Сонця і Традиції Місяця. Й одного дня ти підеш до міста, щоб купити там чогось поїсти, й зустрінеш чоловіка, якого тобі призначить доля.

«Я навряд чи його впізнаю», — подумала вона.

Але вирішила мовчати. Схоже, запитання буде важчим, ніж вона думала.

— Він відчує те саме, що й ти, і підійде до тебе. Ви покохаєте одне одного. Ми продовжимо наші уроки, і я навчатиму тебе космічної мудрості вдень, а він навчатиме тебе мудрості кохання вночі. Але неминуче настане мить, коли ці дві науки ввійдуть у суперечність. Тобі доведеться обирати одне з двох...

Маг замовк на кілька хвилин. Ще й не поставивши своє запитання, він уже боявся відповіді дівчини. Її сьогоднішній прихід означав кінець певного етапу в житті обох. Він знав про це, бо йому були відомі традиції та наміри

Зміст

Застереження	13
Пролог	15
Літо й осінь	17
Зима й весна	127

Літературно-художнє видання

КОЕЛЬЙО Пауло

Брида

Роман

Головний редактор *С. С. Скляр*
Завідувач редакції *Г. В. Сологуб*
Відповідальний за випуск *О. О. Григор'єва*
Редактор *Т. С. Соболевська*
Художній редактор *Н. В. Переходенко*
Технічний редактор *А. Г. Верьовкін*
Коректор *Н. Я. Радченко*

Підписано до друку 24.07.2015. Формат 70x100/32. Друк офсетний.
Гарнітура «Minion». Ум. друк. арк. 11,61.
Наклад 10000 пр. Зам. № .

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cop@bookclub.ua

Віддруковано з готових діапозитивів
на ПП «ЮНІСОФТ»
Свідоцтво ДК №3461 від 14.04.2009 р.
www.ttornado.com.ua
61036, м. Харків, вул. Морозова, 13Б

Коельйо П.

К76 Брида : роман / Пауло Коельйо ; пер. з порт. В. Шовкуна. — Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2015. — 288 с. : іл.

ISBN 978-966-14-9596-7 (укр.)

ISBN 978-85-7542-935-8 (англ.)

Зворушлива історія про кохання, магію та духовні пошуки.

Знайти себе, свою мету та справжнє «я» — завдання, з яким приходить у світ кожна людина. І воно завжди нерозривно пов'язане з любов'ю, пошуком кохання та своєї Частини...

Чарівна ірландка Брида намагається пізнати світ і себе. На її життєвому шляху постають дві людини, які мають перевернути її уявлення про життя: чоловік, який вчить її долати власні страхи, та жінка, яка відкриває їй ритм таємничої музики Всесвіту... На їхню думку, Брида має Дар, але, пізнавши його, вона мусить рухатися далі самотужки...

УДК 821.134.3

ББК 84.7БРА

Видавництво Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
www.trade.bookclub.ua

ГУРТОВИЙ ПРОДАЖ КНИГ ВИДАВНИЦТВА

ХАРКІВ

ДП з іноземними інвестиціями
«Книжковий Клуб
“Клуб Сімейного Дозвілля”»

61140, м. Харків-140,
просп. Гагаріна, 20-А
тел/факс +38 (057) 703-44-57
e-mail: trade@bookclub.ua
www.trade.bookclub.ua

Київська філія

04073, м. Київ, просп. Московський, 6, кімн. 35,
тел. +38 (067) 575-27-55
e-mail: kyiv@bookclub.ua

Одеська філія

65017, м. Одеса, вул. Малиновського, 16-А, кімн. 109
тел. +38 (067) 572-44-28
e-mail: odessa@bookclub.ua

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»

служба роботи з клієнтами:

тел. +38 (057) 783-88-88

e-mail: support@bookclub.ua

Інтернет-магазин: www.bookclub.ua

«Книжковий клуб», а/с 84, Харків, 61001